

mig, at det vilde være i sin Orden, om disse bleve sammendragne og igjennem vedkommende Ministerium forelagte for Rigsdagen, og jeg skal tillade mig at sige hvorfor. Gjennem disse lærde Skoler er det væsentligt, at de Mænd komme tilstede, som danne en vigtig Del af hele Statsmaskineriet. Det kan ikke være ligegyldigt, at Folk se, fra hvilket Sted disse Mænd komme; det kan ikke være ligegyldigt at se, under hvilke Forhold og paa hvilken Maade de blive uddannede, og det kan ikke være ligegyldigt at se — nu kommer væsentligt det finantsielle Spørgsmaal, der skal oplyses, — hvorledes de betydelige Midler, der ere henlagte til Stipendier osv., blive anvendte, og til hvilke Personer de blive uddelte. Vi have en fuldt berettiget Forventning om, at dette personlige Spørgsmaal maa komme frem, thi ellers siger man med Rette, at det er rige Folk, der blive understøttede igjennem disse Midler, men ikke ubemidlede. En fuldstændig Opregning af disse Stipendier, deres Anvendelse, de Personer, der erholde dem, og de Raar, under hvilke deres Forældre sidde, maa fremkomme i en aarlig og ærlig Beretning, som meddeles Rigsdagen (H. M. Petersen: Statsrevisionen!). Det er ikke nok, at det ærede Medlem for Denselvi Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) siger, at Saadant bliver forelagt Statsrevisionen; det maa sammendrages i en aarlig Beretning og fremlægges paa Thingets Bord. Det Samme maa, for at gaa et Skridt videre, for at følge de Vedkommende paa den hele Bane, gjælde for Universitetets og Kommunitetets Midler; det Personlige maa føres ind her, for at vi kunne følge dem fra Begyndelsen og indtil det Dødblik, da de staa som vore Dommere og have Indflydelse overfor den offentlige Mening i Landet. — Den ærede næstsidste Taler berørte et Spørgsmaal, som jeg ogsaa fandt var fuldt berettiget til at komme frem, og det var, at der ogsaa under den Udgift, der staar paa Pensionskontoen, skjuler sig et personligt Spørgsmaal, som ikke kan være ligegyldigt, i Særdeleshed naar man hører Klage over, at der skal gaa for Meget med til, hvad Rigsdagen forbruger til sine Sessjoner; det forekommer mig, at det da er fuldkommen rigtigt at fremdrage et

saadant personligt Spørgsmaal: Det er ganske vist og klart, at mange af disse Pensioner uddeles til Mænd, der ere komne ud af deres Embeder paa Grund af ganske andre Forhold end det, der egentlig ligger til Grund for Pensioneringen. Denne er begrundet paa, at Vedkommende ere ude af Stand til at bestride et Embede i Statens Tjeneste, men Pensioner oppebæres jo af et betydeligt Antal Mænd, som meget godt kunne bestride Statsembeder, og derfor kunde jeg ønske, at der var et saadant Tillidsforhold mellem Regeringen og Rigsdagen, at der blev meddelt denne en Fortegnelse over, hvilke af de Mænd der oppebære Pension, som ere blevne opfordrede til at søge Statsembeder, men som have nægtet at modtage dem. Det var ikke ilde at faa en Fortegnelse over de Beløb, der saaledes medgaa til Folk, som kunne, men ikke ville arbejde for den betydelige Pension, der tilflyder dem. Saa fremt der skulde reises Indvendinger imod, at noget Saadant fremkom, maatte der naturligvis ligge en Opfordring for Folket til fra dets Side at fremkomme med enkelte Exempler, og det kunde maasse klæde ilde, at saadanne bleve fremdragne. Derfor er det ønskeligt, at en aaben og ligefrem Meddelelse i saadanne Forhold finder Sted, da det ellers vilde kunne forrykke Tilliden til den øvrige hæderlige Del af Embedsstanden; naar en saadan Meddelelse fandt Sted, kunde Folket faa Leilighed til at domme om den Brug, der gjøres af Statens Penge. — Der er endnu et Punkt, som jeg destoværre, efter hvad der er foregaaet, maa fremdrage. Der er nemlig paaført Staten en ny Byrde af omtrent 12,000 Rd., som vel vil tabe sig i Løbet af nogle Aar, men som er fremkommen paa en høist mærkelig Maade. Man maa haabe, at noget Saadant ikke skal gjentage sig oftere, men for at det ikke skal gjøre det, er det dog vistnok i sin Orden, at man fremdrager det. Det er bekjendt, at Ministeriet for et Par Samlinger siden foruden andre Lønningslove fremlagde et Lovforslag, hvorefter de ved Theatret ansatte, fast lønede Embedsmænd i Fremtiden skulde lønnes, og man saae tydelig af dette Forslag, hvad der var Regeringens Hensigt, nemlig, at de ved Theatret ansatte